

Я Н Т Р А

СЕДМИЧНИКЪ ЗА КУЛТУРА И ПРОСВЪТА.

Излиза съ съдействието на Дома за изкуство и просвѣта.

Редакторъ отговорникъ
СТ. П. РАЛЕВСКИ

ТЕЛЕФОНЪ № 93.

Урежда
РЕДАКЦ. КОМИТЕТЪ

НАШАТА ЗАДАЧА.

Защо излиза в „Я Н Т Р А“?

Нуждата от единъ сериозенъ общественъ органъ, който да застъпва съ една обективностъ вестраннитъ интереси на В.-Търново се чувствува отдавна.

Тази нужда е наложителна днесъ, когато В.-Търново, ради общитъ за страната и частно за града ни стои предъ икономически условия, трѣбва да използва всички човни и материални сили и възможности както на своето гражданство, тъй и на своитъ прѣснати изъ България да за да не остава назадъ въ развитието си.

Вниманието на всички добри синове на старопрестолния градъ трѣбва да се държи будно и да бѣде насочвано въ достижението на трайни придобивки и създаване необходими условия за неговото общо преуспѣване. Правилна постановка на задачитъ, които В.-Търново има да разрешава въ това направление и тяхното върно осветление, е първата решителна крачка къмъ успѣшното имъ разрешение.

Поддържането на духовнитъ връзки съ околнитъ на В.-Търново градове и села, а също така и съ многобройнитъ търновски чадъ, прѣснати изъ цѣли България, бѣде също така за нашия вестникъ една задача, която не ще пренебрегва.

Гордото съзнание, че на В.-Търново е отредено да пази свѣтитъ завети на единъ скъпо за българския народъ минало, ни налага дългътъ да се спираме често на него и да го припомнимъ. „Янтра“ ще държи колонитъ си широко отворени за всички изследвания върху историята на старопрестолния градъ.

Наредъ съ тия свои задачи „Янтра“ ще дава по възможностъ пълна и точна информация за обществения животъ и начинания въ града и свързанитъ съ него околнитъ центрове.

Тия свои задачи вестникътъ ни смѣта да постигне като приобщитъ къмъ своитъ усилия за дълото на В.-Търново всички просвѣтени граждани и обществени деятели отъ Търновския край.

По този начинъ „Янтра“ ще иска да бѣде една пълно отражение на духовния и стопански животъ на В.-Търново и околнитъ населени центрове, а колонитъ му бѣдатъ мѣсто, където всѣко благородно усилие и обществена починъ ще намиратъ нейната подкрепа.

Строгата обективностъ и пълна независимостъ ще бѣтъ основното начало на „Янтра“.

На насоченъ вестникътъ ни и като се следва неотклонно на изданиия му нѣтъ, увѣрени сме, че той ще изпълни своето начение. Ласкаемъ се да върваме, че усилията на „Янтра“ бѣдатъ добре преценени отъ читателитъ, а нейната пѣна разчитаме.

„Я Н Т Р А“.

НАШЪ БЕЛЕННИКЪ

а старинитъ.

Кжднитъ останки отъ миналото на В.-Търново, запазени отъ Царевецъ и Трапезица, бѣдатъ да лежатъ непотърсени, а разкрититъ отъ застрашени отъ разрушаване възможността да бѣдатъ поддържани и защитени. Оно е да се помисли, че за половинъ столѣтие своето не можаха да се настрѣства само за извършване разкопки и запазването на ценни български старини.

на и пълна представа на чуждия и български туристъ за истинското величие на тия саяти за българина мѣста.

Пренебрежението, съ което въ миналото сж гледали отговорни длѣжностни лица на този въпросъ, трѣбва да бѣде порицано.

Грижата за възобновяване старинитъ въ В.-Търново, свързана отъ любовта къмъ родното минало, налага да не се губи повече време.

Възобновяването на търновскитъ старини ще привлѣча множество чужди туристи въ Търново и ще укрѣпява националния духъ на многочисленитъ му български посетители.

една необходимостъ.

Навсѣкжде въ чужбина, а на нѣкои мѣста и у насъ, където има запазени старинни паметници и

копки, сж поставени табелки съ кжси обяснения за историческото събитие, свързано съ постройката, или за значението ѝ.

Посетителитъ на търновскитъ старини, който не е ималъ време и възможностъ да се снабди съ специалнитъ пѣтеводители за В.-Търново, не намира никакви указания на самото мѣсто на старинитъ на Трапезица и Царевецъ, за характера на разкопкитъ и названието на по-бележититъ мѣста.

Умѣстно би било, ако В.-Търновската община вземе грижата за изработване на такива табеларни указатели. Добре би било, ако тия указатели бѣдатъ написани и на единъ чуждъ езикъ — френски или нѣмски — за да служатъ и на посетителитъ чужденци, както това се направи по частна инициатива въ църквата „св. Четиредесетъ мъченици“.

Постройкитъ, които се рушатъ.

В.-Търново постепенно се благоустроява и подновява. Редица стари и ценни по архитектурата си къщи и улици се разрушаватъ отъ кжска подлѣжка, не събаряне. На мѣстото на старитъ интересни по строежъ и видъ постройки на улици се издигатъ и прокарватъ нови, които по своя външенъ видъ и оригиналностъ решително отстъпватъ на старитъ. Цѣли улици на В.-Търново сж изгубили своя нѣкогашенъ чаръ и старинна красота.

Това е безспорно една загуба за външния видъ на града и интереса къмъ него.

Ако, обаче, не е могло и не може да се наложи единъ начинъ на строежъ, при който новитъ постройки да запазватъ до известна степенъ стила на старитъ строежи, а улицитъ — своитъ интересно начупени линии, наложително е, преди събарянето на старитъ постройки да се правятъ снимки отъ тѣхъ. Единъ албумъ отъ такива снимки, ще бѣде истинска цѣнностъ за едно не много далечно бъдаще.

една паметна среща

Миналата недѣля вечерта, въ голѣмия салонъ на Военния клубъ, по починъ отъ началника на гарнизона г-нъ полковникъ х. Петковъ се състоя среща вечеря между семействата на действащитъ и запасни офицери въ гр. В.-Търново. Срещата бѣ посетена извънредно добре. Присѣстваха повече отъ 300 души действащи и запасни офицери съ семействата си.

Презъ време на вечерята г. полковникъ х. Петковъ напи наздравница за единението между действащето и запасно офицерство и за Н. В. Царя. Отговори му въ сжщиятъ духъ Председателтъ на д-вото на запаснитъ офицери въ града, о. з. полк. Даскаловъ.

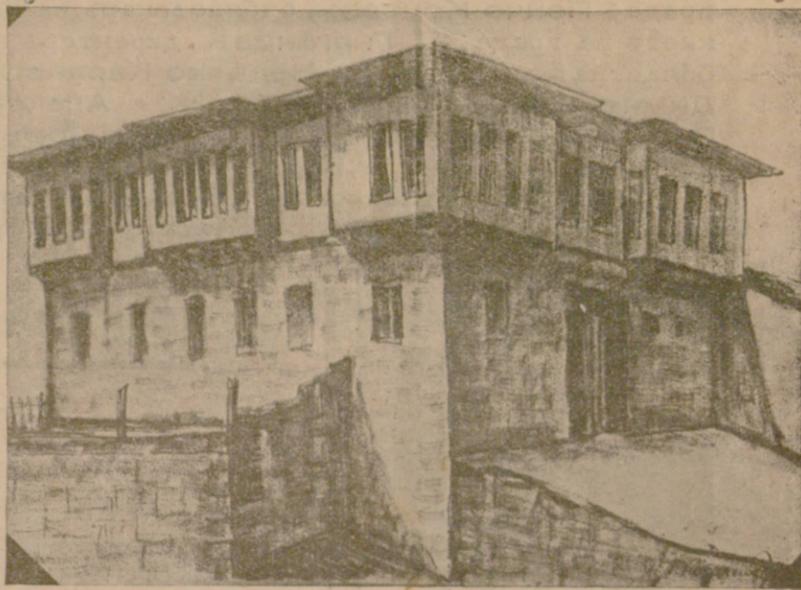
Следъ вечерята, до късно следъ полунощъ, продължиха хората и танцитъ.

Срещата направи отлични впечатления у всички присѣстващи.

В.-ТЪРНОВО НЕ ЩЕ ЗАГИНЕ!

В.-ТЪРНОВСКИ СТАРИНИ.

Отъ А. Каранешевъ.

КѢЩАТА НА ЕТЕМЪ БЕЙ.

Старобългарска търновска кжца отъ втората половина на турското робство, сега съборена. Тя е била старото помѣщение на В.-Търновската мжжка гимназия. Характерна отъ съ нейнитъ каменни входове, калдарѣменъ коридоръ въ долния етажъ, изписани тавани, резби, скривалища и богатъ външенъ изгледъ, съ издадени еркери (чикмади), нависнали широки стрѣхи и остри жглови начупени покриви, съ бойници искрити прозорци.

Такива типични старинни кжци като въковни крепости въ старъ български стилъ отъ по-далечна епоха и до днесъ добре запазени се срещатъ въ близкото до Търново историческо село Арбанаси.

За произхода на стопанина на тази стара търновска кжца Етемъ бей, се знае следното: при превземането на Търново въ 1393 год. се отличилъ нѣкой си Гаази Ферузъ бей, за когото се пази предание, че билъ потурченъ българинъ. Султанътъ за награда му далъ право да владѣе земя, колкото може въ единъ день да заобиколи съ коня си. Неговиятъ синъ Гаази Али ферузъ бей е построилъ въ 1436 година Хисаръ джамия на Царевецъ, за което свидетелствува и самия надписъ по нейнитъ останки, и моста на р. Янтра къмъ турската махала, наричанъ „Ферузъ бейовъ мостъ“.

Потомъкътъ на Али Ферузъ бей, Мехмедъ бей, билъ ненавиджанъ отъ турската властъ като неправовѣренъ. Малки били неговитъ синове Етемъ и Шукри, когато Мехмедъ бей наклеветили по нѣкакъвъ поводъ и го извикали въ Цариградъ. Мехмедъ бей предчувствалъ участъта си, затова събралъ около 40—50,000 гроша, за да се откупува. Взели му паритъ, сложили го въ човалъ,

завързали го и хвърлили въ водитъ на Босфора. Шукри бей, братътъ на Етемъ бей, обичалъ българскитъ обичаи, сватби, годежи, кръщение. Говорѣлъ хубаво български езикъ.

Коледнитъ и Великденски празници празнувалъ заедно съ българ. въ Търново, ядѣлъ открито и свинско месо. Етемъ бей, особено когато попейвалъ, явно говорѣлъ за българския си произходъ и че притежавалъ книга отъ зайча кожа — старъ пергаментъ, въ която на български се пишело за рода му, че ималъ у дома иконички и кандило, които строго пазѣлъ отъ прадѣдитъ си. Това ставало най-често, когато споменавали за баща му Мехмедъ Али Ферузъ бей и за неговата трагична кончина въ Цариградъ поради клеветата на турците.

Отъ този пергаментъ е открилъ листове и любителя на старинитъ въ Търново г. Недѣлко Каранешевъ.

Тѣзи стари български родове, насила потурчени въ Търново, владѣли селата Мурадъ бей или Горни Турчета (Бѣла Черква), Михалци, Павликени Омуръ бей или Долни турчета (Стамболово) За тѣхъ се пази предание още, че имали малкъ дворецъ въ Търново, съ мебели за 60,000 франка на времето; имали корона отъ старъ български царъ, царски жезълъ и др. златни украшения на боляри. Висковски, Христо Гавазина и единъ бей отъ старъ търновски болярски родъ се фотографирали въ Цариградъ по молябата на графъ Игнатиевъ.

Рускиятъ консулъ Рачински, който билъ въ Търново презъ 1861 год. искалъ да откупува старинитъ отъ Етемъ бей, но не успѣлъ.

Звезделинъ Цоневъ

ПРОСВѢТНО ДѢЛО.

Сказки на просвѣтнитъ служители.

Известно е, че следъ 19 май на мѣстото на съществуващитъ до тогава учителски съюзи се създаде Единниятъ просвѣтенъ съюзъ. Последниятъ, наредъ съ професионалното организиране на учителитъ отъ всички категории, има за целъ да работи и за културното повдигане на нашия народъ. Ето защо, при Съюза се създаде Народенъ университетъ, чрезъ който се обхождатъ всички краища на страната и се сѣе просвѣта по най-различни въпроси. Такъвъ университетъ се организира и при просвѣтното дружество въ гр. В.-Търново като клонъ отъ университета при Съюза. Отъ негово име вече се обхождатъ селата на В.-Търновската учебна околия и се изнасятъ сказ-

затвърди националното съзнание на нашия народъ и се култивира вътрата му въ здравитъ физически и духовни сили на племето ни. До сега сж изнесени 21 сказки въ 19 села. Говорено е на следнитъ теми: 1. „Какъ сме и какви трѣбва да бѣдемъ ние българитъ“. 2. „Израждане, наследственостъ и ролята на семейството“. 3. „Извори за народностно възпитание“. 4. „Падането ни подъ турското робство и възраждането“. 5. „Възродителната роль на читалищата у насъ“ и 6. „Читалището като огнище на национално възпитание“. Събраната се посещаватъ добре и сказкитъ се слушатъ съ интересъ. Лекторитъ сж предимно учители, но могатъ да взематъ участие и други.

В. „ЯНТРА“ ИЗЛИЗА ПРИ СЪТРУДНИЧЕСТВОТО НА:

Г. Пъевъ, кметъ на гр. В.-Търново; Вл. Даскаловъ, о.з. полковникъ, председателъ на Д-вото на зап. офицерия на града; Пенчо Крусевъ, библиотекаръ на Народната библиотека, гр. В.-Търново; Д-ръ Д. Раевъ, адвокатъ, бивш кметъ на града; Ц. Гиргановъ, директоръ на В.-Търновската популярна банка; Ал. Дипчиковъ, председателъ на Областната см. палата; Недѣлко Каранешевъ, художникъ; Капитанъ Д. Поповъ; В. Ив. Стояновъ, писателъ; Димитъръ Стойчевъ, писателъ; Александ. Пенчевъ, журналистъ; Звезделинъ Цоневъ, писателъ; Янъ Русиновъ, писателъ; Д-ръ Хр. Зенгиновъ, ветеринаренъ лѣкаръ; Д-ръ Русевъ; Д-ръ П. Хитровъ, Георги Рашков, гимназиаленъ учителъ; Юрданъ Петровъ, писателъ; Р. Радославовъ, публицистъ; Димитъръ Добревски, учителъ; Сава Сѣбевъ адвокатъ; Д-ръ И. Игнатиевъ; Ангелъ Каранешевъ, художникъ; В. Марчевски, писателъ; Юрданъ Кулелиевъ, журналистъ и др.

Градътъ — легенда и пѣсенъ.

Не е нужно човѣкъ да бжде въодушевенъ отъ мѣстния патриотизмъ на родния търновчанинъ, за да цени и обича Търново въ неговото отдалечено минало и днесъ.

Миналото на Царевия градъ—Търновъ е една богата и неизчерпаема съкровищница както за нашия ученъ историкъ и писателъ, така и за вдъхновения поетъ и художникъ. Нито единъ, решително нито единъ градъ въ България не е запазиль толкова много тъй богати и тъй блестящи спомени за миналото величие на българския националенъ духъ и творчество, колкото сж запазени въ и около Търново.

Търново е арената, където погасналото национално чувство на българина въ сръдновековие се разискря въ буенъ пламъкъ, за да озари съ ярката си свѣтлина цѣла България и очертае границитъ на една възродена българска държава и осветли за свѣта величието на българския духъ.

Тукъ, въ могъщата столица на Асѣнвци, повече отъ два вѣка, се изгражда историята на българската държава и народъ, ту блѣстящи отъ победи и успѣхи, ту драматични въ дни на тежки изпитания и крамоли, за да завърши съ страшенъ трагизмъ, когато здравитъ крепостни стени на Царевецъ и Трапезица се оказватъ безсилни срещу вътрешното разглене и варварското нашествие.

ПО ЕДНА ПЪСЕНЬ ЗА ЦАРЕВИЯ ГРАДЪ.

ГРОБНИЦА.

Търново съ чернитѣ, Търново съ бѣлитѣ нуполи,
съ бистрата Янтра, прегърнала твоитѣ нозе,
съ нѣщитѣ, пѣстри нози по сналитѣ натрупани,
съ многото шипни, люляна и синьо небе!

Търново, нлада на древнитѣ битни и бунитѣ,
своята усмивна заровихъ азъ въ твойтѣ гърди —
въ твойтѣ гробници гние безгринниятъ юноша
съ чисто сърдце и съ ясно засмѣни очи.

Помня азъ: залѣза, тенната вечерь, пожаритѣ,
дѣндѣ отъ свѣтулни надъ младата буйна трѣва,
помня огромнитѣ звездни гроздове надъ Царевецъ,
и въвъ рѣзната ми — нротната хладна рѣзна.

Нонъ бѣ сърдцето ми, звѣнналь съ юздитѣ разлюшнати,
хладнитѣ прѣсти занлючиха всични врати, —
тамъ на сналата умираше ясниятъ юноша,
напѣха въ драча свѣтулни, сълзи и звезди.

Търново, гробъ на могѣщитѣ битни и бунитѣ,
нощемъ невидимъ азъ ида подъ твойто небе,
ида и ровя, и търся засмѣниятъ юноша
съ ясни зеници и съ алено чисто сърдце.

А. Разцвѣтниковъ

Народенъ Университетъ В.-Търново.

Образуванъ на 28 ноември 1929 год. и ималъ ценно сътрудничество на общественици, Народниятъ университетъ „В.Търново“ цѣли шестъ години разнася искритъ на културата въ бившия В.-Търнов. окръгъ.

Презъ своето полезно за обществото съществуване отъ страна на Университетътъ сж изнесени въ градоветѣ и елата надъ 1200 сказки по различнитѣ научни отреди. Сказкитѣ сж били съ безплатенъ входъ. Безвъзмездно сж разнасяли словото си и сказкицитѣ.

Въ миналото Министерството на просвѣтата е опредѣляло парична помощ на Народния Университетъ, но до сега помощта не е още дадена.

Радостта и топлиятъ приветствия, съ които сж били посрещани сказкицитѣ на Университета, на брой около 10—40 души, е едничката награда, каквато сж получавали.

Освенъ сказкитѣ презъ настоящата си просвѣтна оидина, Университетътъ има като своя дейность и редица конференции за народа. Напримъръ, въ нѣкое село отиватъ отъ 6—8 сказкици на конференция, която трае презъ цѣл денъ по въпроси отъ стопанско, икономическо, медицинско и общо куктурно—просвѣтенъ характеръ. Въ тия конференции се е наблѣгало на растежата особена нужда въ живототъ кооперацията. Както гражданитѣ, така и селянитѣ сж сж за извънредно приятни рсти неговитѣ сказкици. Навсѣждѣ е изразявало желанието казкитѣ и конференциитѣ да ставатъ по-често.

Полюващи се отъ типитѣ отпечатани уставъ, правилникъ и годишни отчети на Народния Университетъ „В.Търново“, напоследъкъ въ страната се създадоха народни университети въ много села и градове. Народниятъ университетъ „В.Търново“ заслужава пълното довѣрие и горещи адмиации на обществото.

СЪОБЩЕНИЯ ОТЪ „ЯНТРА“

Редакционниятъ комитетъ на „Янтра“ кани всички търновски граждани и търновци извънъ града да му оказжатъ своето съдействие за създаването отъ в. „Я н т р а“ единъ вѣренъ изразителъ на чувствата и интереситѣ на търновци, а сжже така едно вѣрно отожение на културния, просвѣтенъ и икономическия животъ на града.

Като изказва съжелението си, че кжсото време, съ което разполагаше за организиране на „Я н т р а“ не позволи да се обърне съ специална поканна къмъ всички, чиито сътрудничество е желано, редакционниятъ комитетъ се счита задълженъ да заяви, че колонитѣ на „Я н т р а“ сж винаги на разположението имъ.

Д. Стойчевъ

ЛЕВСКИ ВЪ ТЪРНОВО.

Мина и 62-та годишнина отъ трагичната, но величава смъртъ на апостола на българската свобода *Василь Ивановъ Левски*. Направи се нова преценка на нравствената сила на тоя герой не само въ решителенъ часъ на борбата, но и тогава, когато други, слабитѣ, изпадатъ въ унинение и малодушие—въ часътъ, когато той е изправенъ предъ сжда на цѣла империя да бжде изкупителна жертва за дѣлата си, които искаха да подигнатъ цѣль народъ срещу петвѣковенъ подтисникъ. Изнесениятъ протоколъ на Извънредния турски сждъ въ София освети още по ярко тъмнитѣ мѣста въ историята ни за държането на Левски предъ противника, когато е въ окови и когато го чака неизбежна смъртъ. Предъ потомството Левски остава до край съ чиста съвестъ борецъ, идеалистъ и героична натура, която поема всичката отговорностъ за своитѣ дѣла.

Турскитѣ правници сж оценили това му достоинство и наредъ въ изразитѣ си сж подчертали едно уважение, което се дава само въ изключителнитѣ личности.

Търново отново си спомни за своя великъ гостъ и се преклони предъ паметта му.

Въ нѣколко реда ние ще отбележимъ още веднажъ връзкитѣ на Левски съ Търново и търновци и ще споменемъ първитѣ му съподвижници, за които вече се знае напълно положително.

Следъ разтурянито на Легията въ Сърбия и следъ затвора въ Зайчеръ намираме Левски въ Турно-Могурели, Ромъния. Тукъ той идва вече съ непоколебимо решение да се отдаде на апостолска дейность като работи всрѣдъ българския народъ за едно общо народно възстание, подготвено по предварително начертанъ планъ и изпълнено съ възпитание и крлене на

младежта. Намерението си той разкрива на търновския книговецъ и личенъ приятелъ отъ Легията ловчанеца *Христо Ивановъ Голѣмия*. Уговоренъ е и дѣтя, който ще се следва да се мине въ България—Левски ще мине презъ Никополъ, Плѣвень, Ловечъ и Търново, Христо Ивановъ Голѣмия презъ Свищовъ, Ловечъ и Търново.

На 15 априлий 1868 година той пристига въ Търново и намира подслонъ и приемъ въ дома на търновския виденъ търговецъ *Иванъ хаджи Димитровъ*. Въ Търново и въ околността Левски се подвизава цѣль месецъ—до 15 май сжщата година—разушава условията, дири познанства, подготвя вѣрни хора за скрититѣ си действия срещу турцитѣ, извлича впечатления какъ се посрѣща дѣлото отъ народъ и хората на науката въ сръддицето, което вѣкове е било духовното огнище на цѣлокупния български народъ, за да се състави устава за бжда-

щата революционна организация, която напълно отричаше хайдутството, още повече че се видя печалния край на Панайотъ Хитова, Караджата и Хаджи Димитъра. Пребиваването на Левски за първи пѣтъ въ Търново още не е добре осветлено и не сж намѣрени податки за пълна яснота.

Трогателна е срещата въ Преображенския манастиръ съ другаря му отъ Бѣлградската легия *Отець Матей Преображенски*, книжовникътъ отъ Ново село. Пѣтния доброволенъ книжаръ и бунтовникъ въ смирено расо. Цѣли петъ дни, до 20 априлий сжщата година, се правятъ съвѣщания, обмисля се зората на дѣлото, начертата се планъ за разузнаване.

До 15 май се извършва обиколката на цѣло Търновско — *Горня и Долня Орѣховица, Поликрайще, Льсковецъ, Елена, Тръвна, Дръново и Габрово*, дето се получава за пръвъ пѣтъ оржие и бунтовна книжнина отъ *Василь Ионковъ* —

револвера, 50 броя въ „Дунавска зора“ и 10 екземпляръ „Речи о Асѣню первому“ Левски и Отець Матей се въоржаватъ съ по единъ револверъ, Отець Матей напѣхъ въ дисаги подозианата жот пратената книжнина, а останалото се праща на вѣрния и преданъ и родолюбивъ Ив. Хаджи Димитровъ въ В.Търново да се разпрати на образванитѣ вече ядра.

На 15 май Левски и Отець Матей прехвърлятъ Балана презъ Шипка и отиватъ да изплитатъ бунтовната межа въ долинитѣ на Тунджа, Попса и Марица.

До октомврий 1871 година вѣрнитѣ хора на Левски въ Търново: Христо Ивановъ Голѣмия, посветения отъ него въ дѣлото *Юрданъ Юрдовъ Инджето*, който работи въ фабриката на *Василь Ивановъ* въ индустриаленъ окръгъ, *Отець Матей Ангелъ Кънчовъ* общи усиленъ хѣтъ на тър-

† Георги Ат. Дойчевъ

На 16 II. т. г. въ града ни се извърши по най-тържественъ начинъ погребението на бившия дългогодишенъ гимназиаленъ учител, инспекторъ и директоръ *Георги Ат. Дойчевъ*. Покойниятъ е роденъ въ гр. Брацигово презъ 1875 год.

Ограсълъ въ този буденъ кжтъ на родината, кждето националниятъ духъ е билъ винаги вѣренъ стражъ на българщината, и откърменъ съ трудолюбието на народа ни, той следва педагогическото училище въ гр. Кюстендилъ, завършва го съ успѣхъ и презъ 1895-1896 учебна година става първоначаленъ у-ль. Презъ 1903-1904 учебна година е инспекторъ на Г.-Орѣховска учебна околия, следъ което завършва философия въ Софийския университетъ и става прогимназиаленъ учител въ гр. В.-Търново.

1913-1914 год. учебна година насетне е редовенъ гимназиаленъ учител въ В.-Търновската мъжка гимназия „Св. Рилъ“, въ която служи до края на службата си. Отъ декемврий 1918 г. до 15 IX. 1919 год. е билъ В.-Търновски окръженъ училищенъ инспекторъ, а отъ 1. I. 1928 до 15 IX. 1930 г. постъпва директоръ на мъжката гимназия и като такъвъ завърши своята тридесетъ годишна публична дейностъ. Следъ тази дата той напуства службата. Покойниятъ е единъ отъ дейците по възстановяването на училището на мъжката гимназия, което по земетресението на 15 VI. 1913 год. бѣ срутено. Презъ негово време като директоръ се довърши помѣщението и се нанесе въ него училището, която до тогава бѣ разпрѣсната изъ множество временни помещения. Той употреби голѣми усилия и средства за добрата уредба на кабинетитѣ, библиотеката, спортната и др. и днесъ мъжката гимназия „Св. Рилъ“ по уредба е между първитѣ гимназии у насъ. Упомянатъ въ работата си като учител, той продължи до последния моментъ да се интересува отъ нашето училище.

Миръ на праха му!

Г. Рашковъ

Плаковскиятъ манастиръ „Св. пророкъ Илия“

Дворенъ изгледъ

Въ този манастиръ сж заловени мченици-апостоли на „Велчовата завра“ презъ 1835 г., чиято стогодишнина ще се чествува на 4, 5 и 6 май т. г. при голѣми всенародни тържества. На посочено място тукъ ще се издигне единъ камененъobeliskъ за паметното събитие.

Д-ръ Д. Раевъ

Любовта къмъ отечеството.

Човѣкъ е привързанъ къмъ земята, гдето се е родилъ. Той обича природата на тази земя съ всичкиотъ и разнообразие — слънцето, растителността, животнитѣ, долчинкитѣ и хълмоветѣ — плънителнитѣ спомени, които сж обкржжавали утрото и люлката на неговия животъ. Най-ценното за човѣка е живота. Затова началото на живота крие особена прелестъ въ въображението. Не е хубостта на родната земя, която привързва. Нито е топлиятъ климатъ или лазурното небе, нито сж роднитѣ ливади, нито бистритѣ ручей. Откъснете калмука отъ неговия роденъ кжтъ, който е гроба на природата и го поставете въ нѣкоя хубава голпа страна, ще видите погледа и сърдцето му обърнати подобно на магнита винаги на северъ. Яркото слънчево сияние не ще му стопли сърдцето, тъй както мрачния северенъ денъ, свистенето на бурята и снѣга, които му напомнятъ Отецеството!

Разбира се, естественитѣ хубости на родната земя играятъ роль въ полза на любовта къмъ нея, но тѣ не сж решаващитѣ фактори за нейната сила и дълбочина. Иначе тази обичъ не би била обща за всички.

Тази основна обичъ къмъ родината е физическа.

Но човѣкъ расте въ средѣ близки. Неговата душа се срества съ тѣхната. Той вижда въ последната огледалото на своята. Той се привързва къмъ семейството си, къмъ съгражданиитѣ си, къмъ съотечественицитѣ си. Тази е нравствената обичъ къмъ Родината. Ако се намирате далечъ отъ отечеството си и случайно срещ-

нете Вашъ съотечественикъ, когото никога не сте виждали, Вие ще изпитате радостъ и удоволствие както да бѣхте видѣли родниятъ си братъ. Бихте му открили душата и сърдцето си само при мисълта, че той е Вашъ съотечественикъ, който може да Ви говори на Вашъ езикъ и да Ви разбере по добре отъ другитѣ. И тази обичъ е обща за всички.

Но съ това не се изчерпва всичко, което характеризира любовта къмъ Отецеството. Има още единъ видъ обичъ къмъ Родината, една велика добродѣтель, защото тя не е изключително дѣло на природата и затова не всички хора могатъ да я обладаватъ: това е отечестволубието, чиято проява е въ непобедимата любовъ къмъ благо и славата на Отецеството като политическа единица. Тази любовъ се проявява въ желанието да се служи безусловно на отечеството и въ готовността да се даде всичко, включително и живота въ тази служба. Тази любовъ се състои въ чувството на гордостъ, когато Отецеството се слави и въ съзнанието, че неговата слава е и наша слава. Ако е оскърбително за единъ човѣкъ да се нарича синъ на презрянъ баща, то още по оскърбително е за единъ гражданинъ да се нарича синъ на презряно Отецество. Личното самолюбие поражда национална гордостъ. Последната е опора на Отецеството. Патриотичното гражданство издига своето Отецество въ очитѣ на външния свѣтъ. Затова безспирно да работимъ за издигане на националното чувство у народа си!

В.Л. ДАСКАЛОВЪ

иридсед. на д-вото на зап. офиц. въ Търново.

По случай другарската среща между офицери и учители.

Следъ голѣмата война, пжтъ, по който тръгнаха народитѣ за стопанско, социално и политическо развитие, бѣше погрѣшенъ. Вървейки по него, скоро се установи, че тоя пжтъ не води къмъ задоволителни разрешеня, които се диктуватъ отъ новото време.

И както почти всички народи, така и ние тръгнахме да гърсимъ нови пжтища, нови стопански и социални системи, новъ политически строй. Дойде се до съзнанието, че да може се осществи успѣшно

новиятъ строй, ще трѣбва най-първо да се превъзпитатъ самитѣ граждани, т. е. да се превъзпитатъ и тия, които ще насаждатъ този новъ строй, и ония, които ще трѣбва да го възприематъ.

Ще трѣбва обнова за единтѣ и за другитѣ.

А то ще рече, народътъ да стане единенъ, да се сплоти въ името на общонароднитѣ и общодържавни интереси, и най-после, да се проникне отъ чувството на лжбовъ къмъ

нацията и да е готовъ да пражви жертви за нея.

Действително, преди войнитѣ нашиятъ подемы отъ полувѣковното напръжение и изразходваната енергия бѣше насоченъ къмъ единъ идеалъ, за осществяването на когото мечтаеше и работѣше осемъ милионенъ народъ. Този народенъ идеалъ, макаръ и отдалеченъ днесъ, не е изчезналъ, нито може да изчезне. Той трѣбва отново да се постигне!

На духовната апатия трѣбва да се тури край.

Нека се обедини и превъзпита широката народна маса, която преди всичко мисли, работи и е готова да жертвува всичко за интереситѣ на Отецеството!

А малката частъ отъ нашия народъ и нашата интеллигенция — които сж се обрекли на бездействие, трѣбва да се лѣкуватъ интелектуално, психически.

И кому непосредствено принадлежи тази работа? — Безсѣмнено на свещеника, на учителя и на офицера.

Това сж тритѣ фактора, които обединени духовно, трѣбва да си поставятъ като съществена своя задача, — да преродятъ, тъй да се каже, духътъ на днешния българинъ. Трѣбва да се укрѣпи у народа ни единъ здравъ моралъ — личенъ и общественъ. Тази е най-съществената предпоставка за осществяването на гърсениятъ и желаниятъ днесъ новъ социаленъ и политически строй.

А върху каква основа да се сложи този моралъ? Тази здрава основа ще се потърси въ религията и въ силното развито национално чувство.

Нека отново закрепимъ истинския християнски духъ, оидухъ, който е съществувалъ и вдъхновявалъ нашитѣ дѣди и прадѣди, особено който е игралъ такава важна роль въ епохата на възраждането. Нека националното чувство въздигнемъ въ культъ. Нека ученикътъ още отъ първо отделение до завършване на своето образование — а после и до гроба — да знае и помни, че преди всичко, той е българинъ. Вѣрвамъ, че тѣ — свещеника, учителя и офицера, дълбоко проникнати отъ своятъ патриотиченъ дългъ и съзнание, — неуморно и задружно ще работятъ за преуспѣването и благоденствието на България!

„Търново — единъ фотографиранъ блѣнъ надѣдо Господъ“ П. Славейковъ

първи граждани и въ края а октомврий се учредява Търновскиятъ революционенъ комитетъ въ присѣдствието на евски. На клетвеното заседание били Търновскитѣ бунтовници: Сава Пеневъ, Никола Бакачюлу, Христо Ивановъ, Димитър Димитровъ, Манъ хаджи Димитровъ, Сава Кънчевъ, Танко Добревъ, Аврамъ Петковъ, Панайотъ Върбановъ, Бисмаркъ Маринъ Цоцаровъ и Христо Брусевъ, които били посветени въ дѣло, още въ Лѣсковецъ. Имало и други лица, но имената имъ не сж още известни. Много отъ дейците и подготовката на такава тавения комитетъ въ Търново не сж още освѣтлени и първа ще се чака откриването на сведения за тѣхъ; тавна още има изъ неизнесенитѣ на блѣнъ свѣтъ документи отъ онова време.

За това второ идване на Левски Стоянъ Заимовъ, аедъ него почти всички историци и писатели историци отъязватъ срещата му съ тър-

новския индустриалець и чорбаджи Ст. Карагъзовъ. Облеченъ като калугеръ отъ светогорскитѣ манастири, Левски се явява въ дома на Стефана Карагъзова и вмѣсто поздравъ отъ Хаджи Господина, той накарва да блѣсне камата му и да се поднесе разписка за подкрепа съ пари на революционното дѣло. Смаяниятъ Карагъзовъ вади жълтици и неброени ги подава на смѣлия Левски. Млѣква за винаги и ропота и заканиитѣ къмъ борцитѣ срещу вѣковния потисникъ и се проявява великата щедростъ, която крие сърдцето на всѣки българинъ. Споредъ биографа на Юрданъ Юрдановъ Инджето г. М. Московъ излиза, че не Левски е искалъ пари отъ Стефана Карагъзовъ, а Ангелъ Кънчевъ. Споредъ него тази среща е минала приятелски и Карагъзовъ далъ 25 лири съ уговорка — „Може да ме мислятъ за лошъ човѣкъ, но азъ не съмъ противенъ на дѣлото. И азъ съмъ като всички българи, които

желаатъ да се видятъ свободни отъ турско робство. На тази помощъ сега“. Тукъ се разправя легенда пжкъ, че Левски ударилъ дори плѣсница на Карагъзова. Че е имало подобна сцена е вѣрно, но дали е съ Левски или Ангелъ Кънчевъ, е още неустановено. На 27 декемврий 1872 г. къмъ 9 часа сутринята, откъмъ севлиевското шосе се задаватъ две талиги, придружени отъ предъ, отстрани и отзадъ съ 20 конни турски стражари. Въ първата, между два въоръжени пеши турски стражара, сж превързана глава, седи Левски, въ втората, придружена отъ единъ стражаръ сж Никола Цвѣтковъ и Христо Лукановъ. Цѣло Марино поле е накракъ. 200 турски конника сж строени и чакатъ до две празни шаркета, готови за прѣгнати. Набързо се смѣнява декорацията отъ талигитѣ по севлиевското шосе съ тая на дветѣ затворнически коли и засилената десетъ пжти конна стража. Левски влѣзе въ Търново като

царъ, комуто се отдаватъ последни почести. Цѣлата процисия спира предъ турския конакъ, дето заседава мезлиша (градския съветъ). Левски е отведенъ въ отдѣлна стая, а другаритѣ му въ друга. Въ разпита Левски признава, че той е Левски. Отъ Конака него и другаритѣ му ги отвеждатъ въ затвора, който и днесъ пази спомениитѣ на неговитѣ въздишки, и ги хвърлятъ въ обща стая съ всички обикновени затворници. Дори и тѣ се прекланятъ предъ подвига и отстъпватъ най-хубавото мѣсто за легло въ кауша.

Мжченъ душевно отъ никому ненужното издйничество и отъ разлютилитѣ се рани по главага и ухото, Левски поискава да го прѣвържатъ. Д-ръ Василъ Беронъ бѣ първиятъ българинъ, комуто Левски каза: „Попъ Кръстю ме предаде“.

Левски бѣ откаранъ съ силна охрана за София и престигна тамъ на 5 януарий 1873 година.

Презъ това време неговъ

замѣстникъ става Атанасъ Узуновъ, когото турската полиция дири навредъ и е въ диритѣ му въ родния му градъ Калюферъ. Узналъ навреме за действията на властята той прехвърля Балкана и се отзовава въ Търново, тѣкмо когато билъ докаранъ и Левски. Той се приютява въ кжщата на познатия ни вече Иванъ Хаджи Димитровъ и съ него кроятъ планъ да освободятъ Левски, когато го откарватъ отъ Търново за София. Тоя планъ остана неосщественъ, защото турската полиция почва да дири въ всѣка търновска кжща новия замѣстникъ на хванатия Левски и той трѣбваше презъ Хаинъ Боазъ да се прехвърли въ Стара загора и тамъ да устрои засада да отърве Левски, когато го каратъ отъ София за Цариградъ. Презъ това време Левски бѣ вече осжденъ и присждата изълнена.

П. Д. Крусева

ДАЛЕЧЪ ОТЪ РОДНИЯ КЪТЪ.

В.-Търновци въ София.

На 9 т. м. В.-Търновската дружба „Трапезица“ въ София даде своята традиционна литературно-музикално танцова вечер въ салонитѣ на Военния клубъ.

Между присъстваващитѣ личеа и виднитѣ търновци: Д-ръ Миховъ, който представляваше Н. В. Царя, г. Министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве г. полковникъ Колевъ, г-нъ генералъ Рашко Атанасовъ и представителитѣ на г-нъ министра на Народното просвѣщение, началника на културното отдѣление г. Илиевъ.

Вечеринката се откри точно въ 23 часа, като хорътъ „Родна пѣсенъ“, подъ диригентството на г. Максимовъ, изпѣ „Шуми Марица“, следъ което председателтъ на дружбата г. Стефанъ Пипевъ поздрави живещитѣ въ столицата търновци, като имъ припомни, че винаги и навсѣкжде трѣбва да мислятъ и милѣятъ за родния градъ. Въ заключение на приветствието си пожела търновци въ София да се сдружатъ здраво и, водени и обединени около правителството, да работятъ за България, Царя и старопрестолния градъ Велико-Търново.

Следъ приветствието сжщиятъ прочете телеграмитѣ на г. кмета на гр. В.-Търново Ганчо Пѣевъ, на г-на председателя на д-во „Здравецъ“ г. Йорданъ Кулеулиевъ и на председателта на туристическото дружество г. Цоню Гиргановъ, които, ведно съ пожеланията за весело прекарване на търновската среща-вечеринка, припомнятъ и молятъ великотърновци отъ София да работятъ за родния си градъ. Телеграмитѣ бѣха изслушани съ голѣмо внимание отъ присъстваващитѣ, особено отъ г-нъ министра на вътрешнитѣ работи г. поколвникъ Колевъ и

г. генералъ Рашко Атанасовъ.

Въ литературно-музикалната частъ вземаха участие г-жа Юлия Димитрова и г-ца Тодорка Симеонова, отъ които първата изпѣ три италиански арии, а втората — хубави български пѣсни; малкиятъ цигуларъ Любчо Йордановъ; г. Иванъ Шишковъ — соло чело; г-нъ Константинъ Кисимовъ декламира; соло японски балетъ, изпълненъ отъ г-ца Лили Ал. Беронъ и ржченица отъ девойки г-ца Пенка Мушанова и г-ца Морвянова. Милъ и трогателенъ бѣ момента, когато, следъ литературната частъ проекционенъ апаратъ даде около 20 изгледа отъ хубавитѣ исторически околности на В.-Търново — всѣка снимка се посрещаше и изпращаше съ ржкоплѣскане и ура.

Кръшното българско търновско хоро бѣ водено отъ г. министъръ Колевъ.

Веселата непринуденостъ и внимателностъ на всички търновци допренесе за едно чудно-хубаво прекарване на тая среща-вечеринка, която продължи до часътъ четири сутринтъ. Не малко трудъ положи за това настоятелството на дружбата въ лицето на г. г. Стефанъ Пипевъ, Н. Чехларовъ, г. генералъ о. з. К. Григоровъ, Петъръ Желѣзовъ, Иванъ Заяковъ и др., които дадоха много отъ сжщото си време за тѣх хубавото изнасяне на търновската среща. Бѣше уредена и лотария отъ ценни предмети, най-ценния отъ които бѣше една голѣма картина съ сюжетъ В.-Търново — Асенова махала подъ Трапезица, рисувана отъ г. Деню Чокановъ, за чийто творби въ последната му изложба критиката ласкаво и възторжено се изказва.

МЪСТНИ НОВИНИ.

Делегацията, състояща се отъ представители на бившия В.-Търновски окръгъ, въ която отъ страна на града ни участваха г. г. кмета Ганчо Пѣевъ, Владимиръ Даскаловъ и др., се завърна отъ Столицата.

Откриването на отдѣление отъ областния сждъ въ гр. В.-Търново е вече въпросъ на дни. Направени сж постъпки за приготвяне помѣщенията за това отдѣление въ общинския домъ, дего се помѣщаваше окръжния сждъ. Всички подсъдени на областния сждъ дѣла отъ бившия В.-Търновски окръгъ ще се разглеждатъ въ гр. В.-Търново.

Областната смѣтна палата се премѣсти въ зданието на Окръжната пост. комисия.

Комитетътъ по отпразнуване стогодишнината отъ Велчовата завѣра е решилъ тия празненства да станатъ на 4, 5, 6 май т. г. На празненствата ще се даде общонароденъ характеръ.

На 17 т. м. се състоя редовното годишно събрание на водния синдикатъ „Янтра“ — гр. В.-Търново. Въ единъ отъ близкиятъ броеве ние ще изнесемъ данни изъ живота и дейността на това голѣмо търновско предприятие.

630 сказки отъ културно-просвѣтенъ и педагогически хартктеръ ще бждатъ изнесени на 9 февруарий т. г. се състоя първата сѣмейна среща на офицеритѣ отъ Велико-Търновския гарнизонъ съ всички учители и учителки съ които имѣле нагда се състоя

Годишното събрание на д-во „Стара Столица“. На 17 т. м., въ Девическата гимназия се състоя IV-то редовно общо годишно събрание на Д-во „Стара столица“. Събрането се откри и ржководи отъ председателта на д-вото г. Алекс. Ст. Пенчевъ,

Прочете се отчета на настоятелството и доклада на контролната комисия, които се приеха и се освободиха управителнитѣ тѣла отъ отговорностъ. Съ ставане на крака събрането почете паметъта на починалитѣ презъ годината свои членове Д-ръ М. Русевъ и Ив. Живковъ. Прие се бюджетопроекта за течещата година и се дадоха директиви за бждащата дейностъ на д-вото. Избраха се за допълнителни членове къмъ настоятелството г. г. Д-ръ Хитровъ, К. Димитровъ и Кършовски и се преизбра сжщия контроленъ съветъ подъ председателството г. Габровски.

Събрането единодушно одобри решението на настоятелство: лѣчебно почивната станция, която това лѣто ще бжде открита, да носи името Д-ръ Маринъ Русевъ.

Всѣка срѣда се урежда среща между членове и гости; ще се разискватъ въпроси относно бждащето на града, залѣсяването, водоснабдяването, чистотата на града и др.

Отчета на д-вото тия дни ще се отпечати и ще бжде разпратенъ на интересувачитѣ се.

На 2. III. т. г. вечертъ, въ салона на читалище „Надежда“ учащитѣ се отъ В.-Търновскитѣ слѣти гимназии ще изнесатъ романтичната опера „Майска нощъ“ изъ малоруския животъ. Музика — Лисенко, сюжетъ — Н. В. Гоголь. Оперетата е изпълнена съ хорова музика танци, балети, казачокъ и Гоголевски хуморъ. Отъ две години на търновци е познатъ чарътъ на малоруската музика. Приходътъ е за полза на ф. „Бѣдни ученици“ при гимназиитѣ.

„Пламъкъ“ е носителъ на здравата национална и държавна идея всрѣдъ новото поколѣние. Той е предназначенъ за учащитѣ се, младитѣ работници и селяни! Той е отражение на многостраннитѣ прояви на младежкото творчество, на българския националенъ духъ и устремъ на младитѣ български легиони на нова, обновена и възродена България!

Запишете се за „Пламъкъ“.

Книжнина. Дирекцията на Обновата горешо препоръчва книгата на г. полковникъ Н. Подгоровъ „Подъ развѣтия щандартъ“, въ която съ лекъ и увлекателенъ езикъ сж описани военнитѣ подвизи на 5-й коненъ полкъ, подъ чийто развѣтъ щандартъ коницитѣ му съ устремъ и пламъ, присжци на българския войникъ, изнесоха славни и величави сражения въ войнитѣ за обединени на българския народъ. Книгата е 318 стр. Доставя се отъ автора и — София, ул. Дунавъ, 18 и струва 60 лв.

Съобщение. Всички културно-просвѣтни д-ва и организации въ града и околията, които желаятъ да се дава гласностъ на тѣхни инициативи или сведения изъ живота имъ чрезъ „Янтра“, да изпращатъ съобщенията си въ редакцията своевременно.

Съобщения, които нѣматъ рекламенъ характеръ, се публикуватъ безплатно.

Историята на В.-Търново е история на България.

ПОЛЕЗНИ СЪВЕТИ

за ОБЩИНСКИ И ДЪРЖАВНИ ОТЧЕТНИЦИ

Въ тоя отдѣлъ „Янтра“ ще публикува въ всѣки брой статии съобщения по държавната и общинска отчетностъ отъ компетентни по тия въпроси лица, за да може вестникътъ ни да бжде полезенъ на читателитѣ си — държавни и общински отчетници и шефове на учреждения въ цѣлата областъ.

Преимущества, които ще има тоя нашъ отдѣлъ предъ периодичнитѣ издания съ специалното назначение да даватъ подобни статии и сведения, е бързината и навременността, съ които тѣ ще бжда помѣстени въ в. „Янтра“

Заповѣдитѣ на Министъръ Председателя № № 14 и 17

Думата е за заповѣдитѣ № № 14 и 17 отъ 2 юлий и 4 августъ 1934 г. на г. Министъръ-председателя, засѣгащи правото на двама и повече члена отъ едно семейство да заематъ държавна, общинска или автономна служба.

Тия заповѣди представляватъ голѣмъ интересъ, защото отъ една страна засѣгатъ интереситѣ на много български чиновнически семейства, а отъ друга страна, защото при прилагането имъ отчетницитѣ при разнитѣ учреждения срѣщнаха значителни затруднения при разрешаването на случаитѣ, визирани въ тия заповѣди.

Нѣкои редакцияни неясноти въ текстоветѣ на казанитѣ заповѣди предизвикаха различно тълкувание и приложение както въ разнитѣ ведомства, а така сжщо и отъ различни отчетници отъ едно и сжщо ведомство. Изключенията, които се допуснаха въ нѣкои министерства при прилагането на тия заповѣди и поясненията, които се дадоха за отдѣлни случаи отъ кабинета на М-ръ председателя съ допушането да служатъ безъ заплати нѣкои засѣгнати отъ тия заповѣди служители, подлежащи на уволнение, или като се разреши да служатъ безъ да се органичава размѣра на заплатитѣ имъ, внесоха още по-голѣма неяснота при тълкуването на заповѣдитѣ 14 и 17. Много засѣгнати отъ постановленията на тия заповѣди намираш и се въ положението на служителитѣ, за които бѣха допуснати изключения, поискаха да се възползуватъ по аналогия отъ тѣхъ.

Всичко това, изглежда, е наложило мѣрдаването тълкувание, което се дава съ окръжно № 230 на Министерския съветъ, публикувано въ Държавенъ вестникъ бр. 35 отъ 15 февруарий т. г. и чийто целъ е, споредъ самото окръжно, „еднаквото прилагане на горнитѣ две заповѣди до окончателното разрешение на въпроса.“

Не ни е известно, дали мѣрдаванитѣ срѣди иматъ намѣренито да ревизиратъ основно постановленията на заповѣди № № 14 и 17. но и да сжществуватъ такива намѣрения, едно оеднаквено и логично тълкувание и прилагане на тѣзи заповѣди си остава необходимо.

Въз основа постановленията на поменатитѣ заповѣди и тълкувателното окръжно, за което говоримъ по-горе, ще изяснимъ какъ би следвало да се разбиратъ и прилагатъ изобщо горнитѣ наредби.

Преци всичко необходимо е да се разграничатъ понятията *сѣмейство* и *домакинство*, срѣщани и въ дветѣ заповѣди и окръжното на М-ръ председателя. Дефиницията за сѣмейство е дадена въ заповѣдъ № 17. Подъ сѣмейство се разбира „сѣпругата и сѣпруга, малолѣтнитѣ деца, неомженитѣ деца отъ женски полъ, бащата и майката, ако нѣматъ доходи и имоти, и малолѣтни братя и сестри или пълнолѣтни такива, които сж неджгави и не могатъ да изкарватъ прехраната си“. Уговорено е сжщо така,

отдѣлена отъ мъжа си, било че се намира въ разводъ, било по други причини, се счита сжщо така членъ на сѣмейството, докато не е издадено бракоразводно писмо. Отъ така редакцията текстъ е ясно, че „другитѣ причини“, за които се говори въ случая, могатъ да бждатъ само такива, зависящи отъ волята на сѣпругътъ или сѣпругата, а не и такива наложени имъ поради характера на службата или въ нейнъ интересъ, въпреки волята на служителта.

Дефиниция за понятията *домакинство* не е дадена въ заповѣдитѣ. Отъ горното, обаче се изяснява, че за тѣхъ отъ домакинства могатъ да бъдатъ или неомженитѣ родители-служители, живящи въ две разнитѣ работни мѣста.

А логическо е да се каже, че отъ всичко горното следва, че пълнолетни и омженитѣ служители, които когато са на служба или подъ командировка т. е. въ едно работно мѣсто, се смѣтатъ за членове на сѣмейството и всѣки отъ нѣма напълно платено

2. че сѣпругътъ и сѣпругата чийто назначение на служба е било въ двенадесетъ мѣста, сжщо иматъ право да служатъ съ пълни заплати освенъ ако заплатата на ния отъ тѣхъ превишава б

3. че неомжената дъщеря, даже и пълнолѣтна, се смѣта членъ на сѣмейството при живи родители и се засѣга отъ постановленията на Заповѣди 14 и 17, т. е., споредъ случая следва да бжде уволнена и да служи съ намалена заплата

4. че неомжената дъщеря, ако служи не въ града, може да заема държавна, общинска или автономна служба родителятъ и (майката или бащата), може да заема служба си безъ ограничение;

5. че неомжената дъщеря на която родителитѣ не живеятъ, сжщо може да заема служба безъ ограничение, ако има живи братя, тѣ то тѣ се смѣтатъ главни дѣлни сѣмейства и домакинства, било че живѣятъ, било че неживѣятъ подъ единъ кривъ, въ едно домакинство

6. че бащата, майката, неомжената дъщеря, до безъ други членове на сѣмейството, могатъ да заематъ едновременно служба, щомъ сж назначени въ три различни населени мѣста, т. е. представляватъ отдѣлни домакинства

Недостатъчно изясненъ е случая за пълнолѣтнитѣ деца отъ женски полъ. Терминътъ „деца“, употребенъ въ закона нѣма смисълъ на малолѣтнитѣ деца, които, макаръ и да живѣятъ въ единъ населенъ пунктъ съ родителитѣ си, сж обзаведени въ отдѣлно домакинство. Очевидно, заповѣдитѣ не предвиждатъ тоя случай и не допускатъ специално положение за такива отдѣлни домакинства, както не признаватъ за две домакинства и сѣпругескитѣ двойки, които сж въ разводъ или които „по други причини“ живѣятъ въ два домакинства.

Съ окръжното № 230 на Министерския съвет се решава окончателно и въпроса за времето, до когато следва да се заплати заплатата на уволнения по заповѣди № 14 и 17 служител. Практиката на някои учреждения да изплащат заплатите на така уволнени служители било до 1. VIII. 1934 год., отъ когато заповѣдите започнаха да се прилагат, или пък до деня, когато за единъ служител сж настъпили условията на заповѣдите за уволнението му, е неправилна. Такива служители получаватъ заплатата си до деня, до който сж задържани фактически на служба за да предадатъ службата си. Така, ако единъ държавенъ служител е служилъ съ намалена заплата до 1. I. 1935 г., когато следва да бжде уволненъ по една отъ причините, посочени въ заповѣдите 14 и 17, а съответното м-во издаде заповѣдъ за уволнението му едва на 1 мартъ с. г., тоя държавенъ служител за времето отъ 1. I. 1935 г. до 1. III. 1935 г. следва да получи напълно заплатата си, а не съ намалението при което е получавалъ до 1. I. 1935 г. Въ тоя смисълъ се е изказала и В. С. Палата.

Следватъ ли се възнагражденията, предвидени въ чл. 9

отъ Зак. за бюджета на държавата за ф. 3435 на държавните служители, уволнени по заповѣди 14 и 17? На този въпросъ следва да се отговори отрицателно. Тия възнаграждения се предвиждатъ само за служители, които се уволняватъ поради съкращение на службите имъ, а не при уволнение вследствие постановленията на тия заповѣди. Ако, обаче, за уволнението на единъ служащъ, освенъ условията на заповѣдите, съществуватъ и такива за съкращение, то ако заповѣдта за уволнението е мотивирана съ втората причина, уволнението ще се ползува отъ чл. 9 на З. Б. Д.

Оставатъ открити въ връзка съ прилагането на сжщитѣ заповѣди още въпроситѣ: ще се удържатъ ли и какъ пенсионнитѣ удържки на ония служители, на които е разрешено да служатъ безплатно и какъ да се уреди положението на ония уволнени по заповѣди 14 и 17 служители, за чиито пенсиониране не имъ достигатъ 2—3 години или даже само няколко месеци?

Последнитѣ въпроси, до колкото ни е известно, сж предметъ на проучване, за дз имъ се даде едно справедливо законно разрешение.

Д. С.

в. „Я Н Т Р А“ ще излиза редовно всѣка седмица. Изданието гарантирано. Годишенъ абонаментъ 60 лева. Приематъ се всѣкакъвъ видъ обявления: вѣнчални — 40; некролози — 30; годежни и честитки — 20. Официални — 1 лв. на дума; търговски — по споразумение. Отнасяйте се до редакцията — книжарница „Отецъ Паисий“.

„Националния ни духъ, новата държава и управленията й“.

с. Пчелище. На 17 февруарий т. г. околийскиятъ деятель на Обновата *Звезделинъ Цоневъ* е говорилъ въ салона на читалището на тема: „Устремътъ на нацията“

с. Ибричево. На 8 февруарий т. г. учителътъ *Андрей Димитровъ* е говорилъ въ салона на читалището на с. Ибричево на тема: „Вѣра и животъ на славянитѣ и причини за тѣхното покоряване“, а на 13 февруарий т. г. въ сжщото село учителътъ *Иосифъ Пеневъ* е говорилъ на тема: „Вазовъ като писателъ, народенъ деецъ и творбата му „Подъ Игото“.

с. Бѣляковецъ. На 8 февруарий т. г., въ с. Бѣляковецъ учителътъ *Стефанъ Ивановъ* е говорилъ на тема: „Читалището като деятелъ за възраждането въ миналото и днесъ“.

ГР. ТРЪВНА. Предприета е финансова ревизия на трѣвненската градска община отъ контрольоръ-докладчикъ при В. Търновската областна смѣтна палата.

ГР. ГОР-ОРЪХОВИЦА. Миналия петъкъ вечерта художника *Недѣлко Каранешевъ* изнесе предъ много добре посегено събрание сказка на тема: „Българскитѣ национални крита отъ председателката на Женското благотворит. д-во „Просвѣта“ — г-жа *Атанасова* следъ която е приветствувалъ и деятеля на обновата въ гр. Гор-Орѣховица *Ив. Ваневъ*.

Сказката, посѣтена предимно отъ дами и ученички, възбуди голѣмъ интересъ.

ГР. ГАБРОВО. Отъ две седмици градската община се ревизира отъ финансовъ инспекторъ. Ревизията продължава.

СКАЗКИ и ЗАБАВИ

Изъ нивота и дейността на д-во Алиансъ франсезъ въ Търново

На 11. февруарий 1935 г. по покана на д-во Алиансъ франсезъ, идва въ града ни г-нъ *D-r André Girard* отъ френския институтъ въ София и държа сказка на френски езикъ въ салона на читалище „Надежда“ на тема:

„Една мистерия на историята — въпросътъ за *Лудвигъ XVII*“

Сказката бѣ посетена отъ множество граждани и учаща младежъ, интересувачи се както отъ сюжета, така и отъ говора на френски; цѣлата аудитория изслуша съ внимание и голѣмо удоволствие хубавата речъ на отличния сказчикъ, познатъ на търновци като такъвъ отъ м. г.

Желателно е да чуваме почесто подобни сказки.

Настоятелството на Алиансъ Франсезъ даде на 20 февр. 1935 г., въ салона на Хижата за своитѣ членове съ гости една забавя при чай съ танци. Кокетния салонъ на Хижата бѣ изпълненъ съ посетители, които при най-добро разположение и сърдечност, прекараха най-приятно до жъсно презъ нощта.

Историческия човѣкъ, това бѣше темата на сказката, която се изнесе на 18 т. м. въ салона на търгов. гимназия отъ учителя при сжщата г-нъ *Борисъ Тютюнковъ*.

Учителитѣ при Маринополското училище „П. Дабковъ“ по случай патронния празникъ на сжщото, изнесоха въ читалище „Искра“ фантастичната пиеска „Майчино сърдце“ отъ *Борозановъ*. Виновникъ за доброто изнасяне на пиеската бѣше г. *Ив. Данчевъ*. Поради голѣмия успѣхъ на пиеската, сжщата се даде на 18 т. м. изключително за малкитѣ ученици отъ основнитѣ училища. Прихода отъ дветѣ изнесени забави ще се употребя за украса на училищния дворъ при сжщото училище. Поздравляваме г. г. учителитѣ за положения трудъ и доброто изнасяне на пиесата.

Членовѣтъ на Б. Н. М. С. устроиха редовно събрание на 19 т. м. въ салона на девическата гимназия.

При Маринополското читалище „Искра“ е сформированъ

джазъ-оркестъръ подъ диригентството на г-нъ *Ст. Шербетовъ*; сжщиятъ оркестъръ, даде няколко танцови забави, които се посетиха масово отъ страна на гражданството ни.

Ученицитѣ при Първа прогимназия готвятъ да изнесатъ въ читалищния салонъ оперетката „За птички“.

Читалищното кино „Надежда“ прожектира тази седмица филма „Московски нощи“

СЛУЖЕБНИ

За кметски намѣстникъ въ село Стефанъ-Стамболово, Подско-Сѣновска община, е назначенъ *Велю Н. Марчевски*. Той е младъ, съ желание за обществена работа, и е познатъ детски поетъ. Сътрудничи въ списание „Трезваче“ и „Нова картинна галерия“. Издаде стихотворна сбирка за трезвитѣ деца „Пѣсни и жалби“, 1933 г. Готви за печатъ друга сбирка. Той е и нашъ сътрудникъ.

Пожелаваме му ползотворна дейностъ за въздигане на нашето село.

КРИТИКА

Ц. Ст. Гургановъ

Лошото училище.

ничитѣ отъ Търновската държавна търговска гимназия изнесоха на 10 т. м. въ салона на Модерна театъръ една доста интересна и поучителна пиеса въ четири действия отъ *Кирилъ Петкановъ*.

Нѣколко селски училищни настоятели сж на гости у *Младенови* и обсъждатъ въпроса, кого да назначатъ на свободно мѣсто за учител на селото. Желаетитѣ сж двама: единиятъ свършилъ педагогически курсове, а другиятъ търговско училище. Болшинството е за последния, понеже е по-богатски синъ, а другия е беденъ. Неочаквано си иде въ къщи свършилиятъ търговското училище. Обясняватъ му за какво сж се събрали и настояватъ отъ него да се съгласи да стане учител. Той, обаче, доста разумно и обосновано, имъ откъзва, като настоява да назначатъ неговия беденъ другаръ, който е подготвенъ за учител. Упоритостта на доблестния младежъ наддѣлява. Той дава дума предъ настоятелитѣ, че ще работи въ друго направление, въ своята хубава специалностъ, и ще направи селото да процъвти. Разочарованиятъ баща изпраща си на си съ думитѣ: „Язкъ ми за паритѣ, гдето съмъ ги харчилъ подиръ тебе“.

Младиятъ и жизнерадостенъ *Петко* събира около себе си интелгенцията въ селото и младежта, увлича ги въ свещеннитѣ принципи на кооперацията, основаватъ кооперация и тя почва да работи. Основава се и читалище. Всрѣдъ селото се издигатъ два грамадни факела. Тѣ ставатъ центъръ на внимание. На страната на младежитѣ застава уважавания отъ цѣлото село дѣдо *Иванъ*, който порано мислѣше, че следъ като е свършилъ човѣкъ нѣкакво училище, за да бжде уважаванъ отъ цѣлото село и да му се отварятъ всички вра-

ка, трябва да стане поетъ, да стане или писаръ. Той изпитва преимуществата на кооперацията и става ревностенъ нейнъ пазител. Като всѣко добро дѣло и кооперацията и читалището и инициаторитѣ си иматъ своитѣ врагове. Тѣхнитѣ дѣла пречатъ на лихваря, на кръчмаря и той, за да не се провали, не подбива срѣдства за борба срещу кооперация, читалище и интелгенция. Допитването за закриване на кръчмитѣ му чертае най-страшния перспективи. Той чувствува, че не ще има кого да трови съ своя алкохолъ и не подбира срѣдствата си за борба срещу ентузиазираниитѣ и работливи младежи. Любопититѣ обяснения на хубавата му дъщеря не помагатъ предъ честния *Петко*. Той я изпжда, тя дири комунисти и руски пари и почва, подъ влиянието на алкохола, да бие и арестува. Нейнитѣ срамни дѣла биватъ смирени отъ околийския началникъ, който неочаквано пристига въ селото. Той схваща, че неговитѣ полицаи сж жертва на кръчмаря, прогонва ги и тържествено заявява, че бждашето е въздравитѣлprinципъ на читалището и кооперация.

Настъпва обща радост. Пристигналиятъ отъ Министерството на народното просвѣщение инспекторъ е възхитенъ отъ извършеното въ селото. Кооператора *Петко Младеновъ* тържествува. Той се възползува отъ настѣралото се множество и съобщава своя годежъ съ *Славка*, прелестната и добра внучка на дѣдо *Иванъ*. Около него сж неговитѣ сътрудници. Изиграва се чудно хубава българска ржчица, *Неописуемъ възторгъ*. Цѣлото село се радва на своитѣ млади и разумни водачи. Пѣстроцвѣтитѣ костюми на момитѣ слисватъ зрителя. Буйната игра на младежитѣ кара сърдцата да играятъ. Кооператизмътъ и просвѣтата възтържествуваха.

Нѣмамъ претенциитѣ на тет

НАЙ-НОВИТѢ РЕШЕНИЯ НА В. С. ПАЛАТА.

Общината не може да предвижда кредитъ за изплащане лѣкарствата на заболѣли общински служащи и

Кметътъ на Г. градска община е обжалвалъ решението на Областната смѣтна палата, относно отказа й да визири издаденитѣ отъ него платежни заповѣди за заплащане стойността на лѣкарствата за заболѣлитѣ общински служители.

Основанията на Областната см. палата сж били, че нѣма законенъ текстъ, който да дава право на общината да предвижда кредитъ за изплащане лѣкарствата на заболѣлитѣ общински служители, освенъ на ония отъ тѣхъ, които сж бедни и то следъ като установятъ това си качество. Предвиждането на кредитъ за изплащане лѣкарства на всѣки заболѣлъ общински служител и членове на семейството му не намира основание въ чл. 80 отъ Наредбата-законъ за градскитѣ общини.

Върховната смѣтна палата въ заседанито си отъ 12 февруарий т. г., като се е занимавала съ жалбата на кмета на Г. градска община, е намѣрила решението на Областната см. палата за основателно и го е потвърдила. Тѣй като общината може да изплаща лѣкарства на заболѣлитѣ си граждани само, ако докажатъ качеството си на бедностъ по реда указанъ въ Наредбата за безплатно лѣкуване на беднитѣ болни (Д. В. бр. 168/934 год.) и окръжно № 14690 отъ 8. X.

1934 г. на М-вото на В. Р. Н. З. (Д. В. бр. 176 отъ 3. XI. с. г.), (Р. 2938—1935 г.).

Премѣстениитѣ не по тѣхно желание държавни служители за последния денъ на пжтуването имъ или когато пжтуването е траяло само единъ денъ следва да получатъ дневни пари въ половинъ размѣръ.

Върховната смѣтна палата въ ошото си събрание на 24. I. 1935 год. се е занимавала съ повдигнатия отъ В. областна смѣтна палата въпросъ: следватъ ли се дневни пари въ пълненъ размѣръ за всички дни, презъ които е траяло пжтуването на премѣстениитѣ не по свое желание държавни служители.

Върх. См. палата като е взела предъ видъ, че премѣстения не по свое желание държавенъ служител получава дневни пари съгл. чл. 129 отъ Прав. за прил. З. Б. О. П. но че въ тоя случай държ. служител се третира наравно съ командированя по служба такъвъ и че размѣра на дневнитѣ въ случая следва да се опредѣли съгл. чл. 61 отъ закона за държ. служители и чл. 14 отъ закона за бюджета на държавата за 1934-1935 ф. г. е рѣшила, че на премѣстениитѣ не по тѣхно желание държ. служители за последния денъ на пжтуването имъ или когато пжтуването е траяло само единъ денъ получаватъ дневни въ половина размѣръ (Р. № 1321-935 г.).

ОКОЛО НАСЪ

с. Климентово. Въ с. Климентово народното читалище „Съединение“ е изнесло на 9 февруарий т. г. драмата „Бойка“ отъ *Д. Гимиджийски*.

с. Паскалевецъ. Въ с. Паскалевецъ народното читалище „Орачъ“ е изнесло презъ т. м. драмата „Аяга“ отъ *Ив. Балкановъ*.

с. Бѣла-Черкова. Въ с. Бѣла Черква люб. театъръ при читалището „Трудъ“ е изнесло драмата „Майстори“ отъ *Рачо Стояновъ*.

с. Капиново. На 8 февруарий, въ с. Капиново, учителътъ *Сим. Н. Русевъ* е говорилъ на публично събрание на тема:

атрален критикъ, но трябва да подчертая, че учениците от Търговската гимназия дадоха много хубава игра, при голъми неудобства. Личи, че тази, които играха родитъ на Петка, дъда Ивана и кръчмарската дъщеря, сж „положили доста грижи за разучаване и вдълбочаване въ ролитъ. Хвала тамъ и на всички, които излъзоха на сцената. Нека знаятъ, че една подобна проява е ценна за тѣхъ и за зрителитъ. Ржченицитъ се изиграха великолепно. Личеше, че всички сж въздушевени отъ

Леденишко с. общ. управление
В.Търновско

ОБЯВЛЕНИЕ № 540

с. Леденикъ, 2 февр. 1935 г.

На 16-ия денъ отъ публикуване настоящето въ търновския вестникъ „Я Н Т Р А“ въ канцеларията на М.о.м.и.н.т. Сборското кметско намѣстничество отъ 14 до 18 часа ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ експлоатацията на 12 къса училищни ниви, принадлежащи на М.о.м.и.н.т. Сборското училищно настоятелство, а именно нивитъ: I. въ м. „Екleshъ“ 50 дек.; II. м. „Буларци“ 4 дек.; III. въ м. „Геврекли байръ“ 12 дек.; IV. м. „Карлжеръ“ 29 дек.; V. м. „Дервения“ 19 дек.; VI. м. „Памукчийския пжтъ“ 12 дек.; VII. „Ташуспо“ 7 дек. и VIII. друга въ с. м. 12 дек. при първоначални оценки годишно на дек. I — 80 лв.; II — 40 лв.; III — 40 лв. а останалитъ по 30 лв.

Нивитъ се отдааатъ за време отъ деня на произвеждането на търга. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 5 на сто върху първоначалната оценка и се доплаща отпосле по добитата при търга цена.

Кметъ: Г. МОНОВЪ

Зекр.-бириикъ: Д. НАЧЕВЪ

Балванско учил. настоятелство
В.Търновска околия

ОБЯВЛЕНИЕ № 5

с. Балванъ, 5 февр. 1935 год.

На петнадесетия денъ отъ обявяване настоящето отъ 8 до 12 часа, въ общинското управление, с. Балванъ ще се произведе търгъ за отдаване на наематели училищнитъ ниви на мѣстноститъ: „Багларска кория“ отъ 12 парцели, „Джюлюнь-гьоль“ отъ 11 дек. — единъ парцелъ, „Живодско усой“ отъ 20 дек. — два парцела. На следуюция денъ — отъ 8—12 часа, въ кметското намѣстничество въ с. Еменъ ще се произведе търгъ за отдаване на наематели училищнитъ ниви въ мѣстноститъ: „Липата“ отъ 19,7 дек., на сжщата мѣстностъ отъ 6 дек.; „Гробищата“ отъ 7,8 д.; „Подгарнаджа“ отъ 6 дек. и „Люляката“ отъ 5,9 дек. На следуюция денъ следъ търга въ с. Еменъ, ще се произведе търгъ въ кметското намѣстничество въ с. Вѣтринци отъ 8—12 часа, за отдаване на наематели училищнитъ ниви на мѣстноститъ: „Урушка нива“, „Глоговци“ отъ 50 дек., „Рускова усойна“ отъ 20 дек., „Завой“ отъ 16 дек.

Залогъ за правоучастие въ търга 10 на сто върху първоначалната оценка.

Законътъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

играта. Наградата за положениния трудъ се изрази въ непринудени и продължителни ржкоплѣскания.

Браво на търговцитъ-ученици! Да изнесатъ тази пиеска нѣколко пжти, не ще срѣшатъ. Тя е за сегашното време. Поздравлявамъ Дирекцията и учителството при Търговската гимназия за инициативата и постигнатитъ резултати.

Специално за ученицитъ и ученичкитъ ще кажа, че извършеното отъ тѣхъ на 10 т. м. бѣ много по-полезно отъ протоарнитъ разходки.

Тържнитъ книжа могатъ да се разглеждатъ всѣки присжтственъ денъ въ общинското управление въ с. Балванъ.

Председателъ: Д-ръ Н. ВЛАЕВЪ
Секретаръ: К. МАРИНОВЪ

Церово-корийско селско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 1083

На 11 денъ отъ публикуване настоящето въ в-къ „Янтра“ отъ 8 до 12 и ако има нужда отъ 14 до 18 часа ще се произведатъ търгове за отдаване на наематели експлоатацията на следнитъ недвижими имоти находящи се въ с. Кариново Церово-Корийска община, а именно:
1. 85 дек. скотовъдна нива на мѣстността „Трънката“ раздѣляна на 17 парцела отъ по 5 декари.

Занаятчийскитъ калфенски изпити—на 24 февруарий, въ салона на Хижата, ще се произведатъ калфенски изпити за Търновска околия. Нарездането е отъ Варненската търговска камара.

ВНИМАНИЕ!

СЪОБЩАВА НА ВСИЧКИ домопритенатели, общински съвети, строители, архитекти и инженери, че най удобни, здрави, гладки и евтини плочки за застилане на тротоари, дворища и др. ще получите отъ

ПУШОВСКИТЪ КАРИЕРИ.

Нашитъ тротоарни плочки далечъ надминаватъ циментовитъ въ всѣко отношение. Добриятъ имъ приемъ въ гр. В.Търново, Гор.-Орѣховица и другаде е достатъчна гаранция.

Качеството имъ е изпитано и одобрено отъ Министерството на благоустройството съ протоколъ № 142 отъ 8. IX. 1933 год.

Представителъ въ гр. Търново
КОНСТАНТ. ИВ. САРЖНЕДЪЛКОВЪ А. Д.
ул. „Макензень“ № 34. Телефонъ № 106.

с. Пушево, В.Търновско. Съ почитъ:
ТОДОРОВЪ & ИВАНОВЪ

Спиртнитъ напитки и закуски
на
ГЕОРГИ РИЗОВЪ
въ Марино-поле
НЕ СЕ НУЖДАЯТЪ
— ОТЪ —
РЕКЛАМА

Предпочитайте безалкохолнитъ питиета на фирмата
ИЛИЯ ПАНТЕЛЕЕВЪ &
МАРКО Д. МАТЕЕВЪ

2. 90 декари училищни ниви:
а) на мѣстността „Голѣмата лжка“ 40 дек. б) на мѣстността „Мешелика“ — 30 дек. които „Малката лжка“ — 20 декари, и в) на мѣстността ниви се раздѣлятъ на парцели отъ по 5 декари.

3. 41 декари общинска нива на мѣстността „Лжката“.

Наемния периодъ ще почне отъ деня на отвърждаване търга до септемврий 1936 год. Първоначална оценка на всичкитъ ниви е 50 лв. на декарь: Надаванетоъ става за всѣки парцелъ по отдѣлно, а за общинската нива изцѣло.

Залогъ за участие въ търга е 10% върху първоначалната оценка.

Поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ денъ въ канцеларията на Церово - Корийското общинско управление.

Законъ за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитъ.

с. Цѣрова-Кория 20 февруарий 1935 г.

Кметъ: Д. Михайловъ

Бирникъ: Андрей Русевъ

ПРОДАВА СЕ

ЛОЗЕ СЪ КОЛИБА

по шосето Търново—Севлиево клм. 4

Споразумение:

ТОДОРЪ БЕЖАНОВЪ

ул. Кн. Кирилъ — В.Търново.

РУЖЪ АЛО — АЛО РУЖЪ
Ж МАГАЗИНЪ Ж
Ъ В.ТЪРНОВО Ъ

доставя за сезона въ разни цвѣтове и качества здрави, ефтени и отбрани **ВЪЛНЕНИ, КОПРИНЕНИ и ПАМУЧНИ ПЛАТОВЕ** за рокли, блузи, ансамбли, пениоари, и др. разни.

ОТДѢЛЪ РЖКОДЪЛИЕ:
Конци: Д. М. Ц. етамини, забло, ленове, канава, коприиа, макари, мако двойно мерсерезирано, кукички и др.

КОНФЕКЦИЯ:
Ризи: горни и долни, пижами, ношници, чорапи, връзки, яки, кърпички, тирани, ржкавици, чадъри, бастони и др.

ПРЕДСТВТЕЛСТВО:
на фабрика **М. Недковъ & Сие** — Варна, за химическо чистене и парно боядисване на горни дрехи. Дѣнесете: костюмъ, манто, пардесю, рокля и ще Ви се почисти или боядиса само срещу 105 лв.

Бѣли чаршафи за маси, салфетки и други оцапани отъ вино, бира, сиропи, сжщо се почистватъ, Американско ефтино снабдяване съ яки срещу 3 лева по изборъ.

Посетете и се увѣрете само въ магазинъ „РУЖЪ“ на **Златю Стояновъ** — Телефонъ 110.

При „РУЖЪ“ за хасага, сатени, бархети, перикали, дюшеци, оксфордъ, зефиръ, лавабли и пр.

РАЗГЛАСЕТЕ

на всички, Драги читатели, ваши близки, познати въ градове и села, че въ кантората на „**КОНСТ. ИВ. САРЖНЕДЪЛКОВЪ**“ А. Д. — гр.Търново, ул. „Макензень“ № 34, близо до Бѣлг, нар. банка ще получите най добри цени при **продажба или покупка** на всички **златни и сребърни монети: наполеони, лири турски, зл. рубли, зл. долари, зл. стари австрийски пиндари и пиндари български, минцове, полове, сребърни левове, сребарни предмети** (чапрази, гривни и др) и **антики**.

Сжщо, ще можете да купите или продадете заеми на българската **ФЕРИГАЦИЯ** отъ всички сжщата, които служатъ за **гаранции по слунби и търгове и доставки** предъ държавата.

Агенция на Народното осигурително д-во „**Балканъ**“, София и **представителство на първокачествени тротоарни плочки** отъ пушовскитъ кариери на **Г-да Тодоровъ & Ивановъ**.

Съ почитъ:
„**КОНСТ. ИВ. САРЖНЕДЪЛКОВЪ**“ А. Д.
гр. В.Търново, ул. „Макензень“ № 34 Тел. 106.

ПРИ СЛАДКАРНИЦА
„ВИКТОРИЯ“

Винаги прѣсни и финни пасти, тортиненсъ и биснвити, приготвени само съ найманъ (смѣтана) собствено производство шонолади и шоноладови бомбони отъ всични фабрини.

Чай, нафе и америнансни сладоледъ отлична боза при приятна обстановка и радио-музина.

Търново Кр. Ил. Тоневъ

Продава се цененъ имотъ. Наследницитъ на покойната **КИНА Д. МАЗАКОВА** обявяватъ **САМОСТОЯТЕЛНА КЖЩА** на ул. „Ив. Вазовъ“ № 6 срещу новата сграда на Б. З. и К. Банка състоящата се отъ 3 етажи съ 9 стаи, 4 кухни, 4 мази и 2 дюкяни съ дворъ и година, водна и електрическа инсталация. Сжщо продава се каса за пари.

Справка Г-жа Мара Д-ръ Василева — Търново.

печатница „**ОТЕЦЪ ПАИСИЙ**“ — Търново — № 12—1935.